I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 648/96,

annettu 28 päivänä maaliskuuta 1996,

Indonesiasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien polkupyörien tuontia koskevan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottamisesta sekä käyttöön otettujen väliaikaisten tullien lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3283/94 [1] ja erityisesti sen 23 artiklan,

ottaa huomioon polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä heinäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 [2] ja erityisesti sen 12 artiklan,

ottaa huomioon komission neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan tekemän ehdotuksen,

sekä katsoo, että

A. VÄLIAIKAISET TOIMENPITEET

(1) Komissio otti käyttöön asetuksella (EY) N:o 2414/95 [3], jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus', Indonesiasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien polkupyörien tuontia yhteisöön koskevan väliaikaisen polkumyyntitullin.

Näiden tullien voimassaoloaikaa pidennettiin neuvoston asetuksella (EY) N:o 245/96 [4] enintään kahdella kuukaudella siten, että voimassaoloaika päättyy viimeistään 14 päivänä huhtikuuta 1996.

[1] EYVL N:o L 349, 31.12.1994, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1251/95 (EYVL N:o L 122, 2.6.1995, s. 1)
[2] EYVL N:o L 209, 2.8.1988, s. 2, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 522/94 (EYVL N:o L 66, 10.3.1994, s. 10)
[3] EYVL N:o L 248, 14.10.1995, s. 12
[4] EYVL N:o L 32, 10.2.1996, s. 1

B. MYÖHEMPI MENETTELY

(2) Välittömästi väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottamisen jälkeen asianomaisille osapuolille ilmoitettiin olennaiset tosiasiat ja huomiot, joiden perusteella väliaikaiset toimenpiteet otettiin käyttöön.

(3) Suurin osa Malesiassa ja Thaimaassa toimivista viejistä oli pyytänyt saada tietoonsa tutkimuksesta saadut olennaiset tosiasiat ja huomiot ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottamista. Malesiassa toimivat viejät väittävät, että tällainen etukäteen tehty ilmoittaminen osapuolille oli tarpeen, jotta ne voivat harjoittaa perusoikeuttaan tulla kuulluiksi. Kuitenkin jo asetus (ETY) N:o 2423/88, joka on tässä menettelyssä sovellettava asetus (jäljempänä 'perusasetus'), heijastaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä määriteltyä oikeudenmukaista lainkäyttömenettelyä koskevaa yleistä oikeusperiaatetta, ja sillä otetaan käyttöön kyseinen oikeusperiaate polkumyyntialalla, eikä siinä vaadita osapuolille ilmoittamista tehtäväksi ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottamista, vaan ennen lopullisia toimenpiteitä. Tämän mukaisesti komissio ei ilmoittanut olennaisia tosiasioita ja huomioita osapuolille ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottamista.

(4) Seuraavat asianomaiset osapuolet toimittivat huomautuksia kirjallisina määräaikaan mennessä:

1. *Indonesiassa toimivat tuottajat ja tuottajajärjestö*

— PT Jawa Perdana Bicycle Industry, Tangerang,

— PT Wijaya Indonesia Makmur Bicycle Industries, Subaraya,

— The Association of Indonesian Bicycle Industry.

2. *Malesiassa toimivat tuottajat*

— Akoko Sdn Bhd, Klang,

— Berjaya Cycles Sdn Bhd, Kulim,

— Greenworld Systems Sdn Bhd, Kuala Lumpur (aikaisemmin Fairly Toraya Sdn Bhd),

— Lerun Group Industries Berhad, Petaling Jaya,

— Rolls Rally Sdn Bhd, Pelabuhan Kelong.

3. *Thaimaassa toimivat tuottajat*

— Bangkok Cycle Industrial Co. Ltd, Bangkok,

— Siam Cycles MFG. Co. Ltd, Samuthprakarn,

— Thai Bicycle Industriy Co. Ltd, Samuthprakarn,

— Victory Cycle Co. Ltd, Samuthprakarn.

4. *Tuojat*

— Universal Cycles plc, Rayleigh, Yhdistynyt kuningaskunta.

(5) Komissio myönsi mahdollisuuden tulla kuulluksi sitä pyytäneille osapuolille.

(6) Osapuolille ilmoitettiin olennaiset tosiasiat ja huomiot, joiden perusteella oli tarkoitus suositella lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottoa sekä väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista. Niille myönnettiin myös määräaika, jossa ne voivat tehdä huomautuksia ilmoittamisen jälkeen.

(7) Osapuolten suullisia ja kirjallisia huomioita tarkasteltiin, ja päätelmiä muutettiin huomioiden perusteella, silloin kun se oli aiheellista.

(8) Tapauksen monimutkaisuuden ja erityisesti viejämaiden ja asianomaisten osapuolten lukumäärän sekä teknisten eritelmien moninaisuuden vuoksi menettely kesti pidempään kuin perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdassa säädetty yhden vuoden tavanomainen määräaika.

(9) Väliaikaisten tullien käyttöönottamisen jälkeen Association of Indonesian Bicycle Industry (jäljempänä 'AIPI') väitti menettelyn olleen syrjivä, koska muihin vientimaihin, kuten Intiaan ja Vietnamiin, menettelyä ei sovellettu.

Kun nykyinen menettely pantiin vireille vuoden 1994 alussa, Intian ja Vietnamin ei väitetty tuovan polkupyöriä polkumyynnillä eikä tästä ollut mitään viitteitä. Menettely pantiin vireille Indonesiasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien polkupyörien tuontia koskevan valituksen perusteella, jossa oli riittävästi todisteita polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 1 ja 2 kappale). Tutkimuksen myöhäisemmissä vaiheissa, jolloin vuonna 1993 alkaneen kyseisten maitten tuonnin tosiasiallinen kehitys tuli ilmeiseksi, yhteisön tuotannonalalta ei saatu lisävalituksia. Koska tällaista valitusta ei ole tehty ja koska kyseisten maiden vahingollisesta polkumyynnistä ei ole prima facie todisteita, komissiolla ei ole mitään syytä laajentaa menettelyä koskemaan näitä toisia maita.

C. SAMANKALTAINEN TUOTE

(10) Väliaikaisia tulleja sovellettaessa päätettiin (väliaikaisia tulleja koskevan asetuksen johdanto-osan 13 ja 14 kappale), että kaikentyyppiset Indonesiasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevat ja yhteisössä myytävät polkupyörät muodostavat yhden ainoan tuotteen ja että yhteisön tuotannonalan tuottamat ja yhteisön markkinoilla myydyt polkupyörät sekä Indonesiassa, Malesiassa ja Thaimaassa tuotetut ja kyseisillä markkinoilla myydyt polkupyörät ovat perusasetuksen 2 artiklan 12 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

(11) Väliaikaisen tullin käyttöönottamisen jälkeen kaksi malesialaista yritystä väitti, että Malesian kotimarkkinoilla tuotetut ja siellä myydyt polkupyörät eivät ole samankaltaisia tuotteita kuin yhteisöön tapahtuvaa vientiä varten tuotetut ja myydyt polkupyörät. Ne eivät kuitenkaan esittäneet olennaisia todisteita, miksi kyseiset polkupyörät eivät olisi kaikissa suhteissa samankaltaisia kuin yhteisöön vietävät polkupyörät.

(12) Tutkimus vahvisti, että Malesiassa tuotettujen ja myytyjen polkupyörien mallisto on samantapainen ja niiden tekniset ja fyysiset ominaisuudet ovat samanlaiset kuin yhteisöön vietyjen polkupyörien. Näihin päätelmiin vaikuttavia päteviä huomioita ei ole esitetty. Se, että ainoa yhteistyössä toimiva kotimarkkinoilla polkupyöriä myyvä malesialainen yritys valmistaa niitä vientimallien tuotantolaitoksesta erillään olevassa tehtaassa, ei itsessään tue väitettä, jonka mukaan tuotteet olisivat erilaisia perusasetuksen 2 artiklan 12 kohdan tarkoittamalla tavalla. Tämän vuoksi vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 14 kappaleessa esitetyt tulokset ja päätelmät.

D. POLKUMYYNTI

1. Normaaliarvo

a) *Indonesia*

(13) Kahden indonesialaisen yrityksen osalta polkumyyntiä koskevat alustavat päätelmät perustuivat perusasetuksen 7 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti käytettävissä oleviin tietoihin, koska ei ollut mahdollista saada taikka tarkastaa kyselylomakkeessa pyydettyjä tarvittavia tietoja (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 28 kappale). Kolmen muun indonesialaisen yrityksen osalta silloin, kun normaaliarvo oli muodostettava, se määriteltiin lisäämällä vientimallien valmistuskustannuksiin kohtuulliset myynti-, yleis- ja hallinnolliset kustannukset sekä voittomarginaalit, jotka perustuivat kyseistä yritystä koskeviin tosiasiallisiin numerotietoihin (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 25 ja 27 kappale).

(14) Yksi indonesialainen yritys osti polkupyörän osia tuotantoaan varten siihen etuyhteydessä olevan kauppayhtiön välityksellä, joka veloitti tällaisista ostoksista palkkion. Yritys pyysi, ettei palkkiota sisällytettäisi valmistuskustannuksiin, vaikka alustavissa määritelmissä näin on tehty. Osoittautui kuitenkin, että yritys oli tosiasiallisesti maksanut kyseisen palkkion osien ostamisesta ja että kustannukset olisivat olleet samat, vaikka kyseiset osat olisi ostettu suoraan toimittajilta, jotka eivät olleet siihen etuyhteydessä. Tämän vuoksi veloitettua palkkiota oli pidettävä kyseisten materiaalikustannusten erottamattomana osana.

(15) Yksi yritys väitti, että alustavissa määritelmissä myynti-, yleis- ja hallinnollisiin kustannuksiin sisällytetyt korkokustannukset olisi vähennettävä, koska Indonesiassa yleisiin kirjanpitoperiaatteisiin eivät kuulu sellaisten toimintakustannusten korot, jotka eivät suoraan liity kyseisen tavaran tuotantoon ja myyntiin. Tutkimus osoitti, että kyseisen yrityksen ainoana toimintona oli polkupyörien sekä polkupyörien osien tuotanto ja myynti. Tämän vuoksi nämä korkokustannukset on sisällytettävä myynti-, yleis- ja hallinnollisiin kustannuksiin, koska ne lankesivat yrityksen maksettaviksi polkupyöriä ja polkupyörien osia koskevaa toimintaa varten tarvittavan todellisen rahoitusrakenteen vuoksi.

(16) Kaksi indonesialaista viejää ja AIPI väittivät, että myynti-, yleis- ja hallinnollisten kustannusten jakaminen olisi pitänyt tehdä myytyjen määrien perusteella. Yksi indonesialainen tuottaja esitti saman väitteen myynti-, yleis- ja hallinnollisten kustannusten jakamisesta vientimyynnin ja kotimaisen myynnin välillä ja erityisesti rahoituskustannusten osalta. Kuitenkaan kumpikaan näistä yrityksistä ei tavallisesti jakanut myynti-, yleis- ja hallinnollisia kustannuksia yksittäisten polkupyörämallien perusteella sisäisissä selonteoissaan. Tämän vuoksi ei voida väittää, että näiden yritysten ehdottamaa myytyihin määriin perustuvaa jakamista olisi käytetty aiemmin. Ei siis ole mitään syytä poiketa perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan periaatteesta, jonka mukaan tällaisten kustannusten jakaminen tehdään tavallisesti suhtessa liikevaihtoon.

(17) Normaaliarvon muodostamisessa sovellettu voittoosuus perustui kunkin yrityksen kotimaiseen myyntiin, jos myynnit tehtiin tavanomaisen liiketoiminnan yhteydessä (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 26 kappale). Kaksi yritystä väitti, että saadut voittomarginaalit olivat liian korkeita. Kuitenkin, koska nämä yritykset eivät esittäneet olennaisia todisteita väitteilleen, vahvistetaan perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii luetelmakohdan mukaisesti luotettavan voittomarginaalin laskemiseksi alustavissa määritelmissä sovelletut menetelmät.

(18) Indonesiassa toimivat viejät esittivät lisäväitteitä (kotimaisen myynnin liikevaihdon määrittämisestä, valmistuskustannuksien jakamisesta, yksittäisten myyntitapahtumien yksityiskohdsta, myynti-, yleis- ja hallinnollisten kustannusten suhteen soveltamisesta valmistuskustannuksiin sekä sovellettavista valuuttakursseista), joita ei voitu ottaa huomioon, koska ne tehtiin niin myöhäisessä menettelyvaiheessa, ettei niitä voitu tarkastaa, tai koska riittäviä todisteita ei ole taikka koska toisenkin tarkastuksen jälkeen ne osoittautuivat perusteettomiksi.

(19) Näin ollen vahvistetaan Indonesiassa toimivien tuottajien normaaliarvon määrittäminen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 15—27 kappaleen mukaisesti.

(20) Yksi indonesialainen yritys, AIPI, väitti, että tälle yritykselle oli annettu tiukemmat määräajat kyselylomakkeen vastausten toimittamiselle kuin yhteisössä toimiville tuottajille oli annettu.

Itse asiassa kyselylomakkeeseen vastaamiselle vahvistettu 37 päivän määräaika oli sama kaikille asianomaisille osapuolille. Tätä määräaikaa pidennettiin yhteisössä toimivien ja muualla kuin yhteisössä toimivien yritysten osalta kunkin hakemuksen sisällön perusteella. Kyseinen yritys ei koskaan pyytänyt pidennystä. AIPI:n väite, jonka

mukaan yhteisössä toimivia tuottajia suosittiin, näyttää perustuvan väärinkäsitykseen. Kyselylomakkeet voitiin lähettää yhteisössä toimiville tuottajille vasta sen jälkeen, kun otos oli valittu (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 73 kappale sekä tämän asetuksen johdanto-osan 56 kappale). Tästä syystä yhteisön tuotannonalan vastaukset tulivat myöhemmin, vaikka määräajat olivat samat kuin Indonesiassa toimivilla tuottajilla.

Tämän vuoksi vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 28 kappaleessa esitetyt päätelmät.

b) *Malesia*

(21) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa pidettiin kahta samaan yritysryhmään kuuluvaa malesialaista yritystä yhtenä yrityksenä. Toinen niistä vei polkupyöriä yhteisöön tutkimusajanjaksona, mutta ei myynyt niitä lainakaan kotimarkkinoilla. Toinen yrityksistä taas myi merkittäviä määriä kotimarkkinoilla, mutta ei harjoittanut vientimyyntiä yhteisöön. Nämä kaksi yritystä pyysivät, ettei niitä kohdeltaisi yhtenä vientiä harjoittavana tuottajana ja että niille määrättäisiin erilliset polkumyyntimarginaalit.

Yhteisön toimielinten johdonmukaisena käytäntönä on ollut, että etuyhteydessä keskenään oleville yrityksille vahvistetaan yksi polkumyyntimarginaali. Poikkeuksellisesti valokopiokoneita koskevassa tapauksessa (asetus (EY) N:o 2380/95 [1] [johdanto-osan 53 ja 54 kappale]) noudatettiin erilaista lähestymistapaa, johon malesialaiset yritykset pyynnössään vetosivat, ja se johtui hyvin erityisistä tutkimuksessa havaituista olosuhteista, joita tässä tapauksessa ei ole.

Näin ollen vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 29 kappaleessa noudatettu lähetysmistapa.

(22) Alustavissa määrittelyissä todettiin, että ainoastaan yhdellä yhteistyössä toimivalla malesialaisella viejällä oli kyseisen samankaltaisen tuotteen osalta edustava kotimainen myynti tutkimusajanjaksona eli kotimaisen myynnin määrä oli enemmän kuin 5 prosenttia vientimyynnin kokonaismäärästä (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 19 ja 30 kappale). Koska tämän yrityksen kotimaassaan myymistä polkupyörämalleista ei saatu kunnollista vertailukohtaa tai niitä ei myyty tavanomaisen liiketoiminnan yhteydessä (ne olivat liian erilaisia teknisesti, niitä ei myyty riittävästi tai niitä myytiin tappiolla), normaaliarvo oli tämän yrityksen myymien mallien osalta laskettava perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii luetelmakohdan mukaisesti laskennallisen arvon perusteella lisäämällä valmistuskustannuksiin yrityksen kotimaisesta myynnistä aiheutuvat myynti-, yleis- ja hallinnolliset kustannukset sekä voittomarginaalit. Toisilla malesialaisilla viejillä ei ollut myyntiä kotimaassa, ja tästä syystä myös niiden oslta oli määritettävä laskennallinen normaaliarvo perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii luetelmakohdan mukaisesti. Ainoan edustavan kotimaisen myynnin omaavan tuottajan maksamat myynti-, yleis- ja hallinnolliset kustannukset ja sen saama voitto olivat ainoat tähän tarkoitukseen käytettävissä olevat tiedot Malesiassa. Näitä numerotietoja pidettiin luotettavina, ja tämän vuoksi malesialaisten yritysten yhteisöön vietäviksi myymien mallien laskennallinen arvo vahvistettiin lisäämällä vietyjen mallien valmistuskustannuksiin ainoan edustavan kotimaisen myynnin omaavan vientiä harjoittavan tuottajan myynti-, yleis- ja hallinnolliset kustannukset sekä sen saama voitto (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 30—35 kappale).

(23) Komissio totesi väliaikaisten tullien soveltamisvaiheessa, että yhden Malesiassa toimivan viejän perusmateriaalien kustannuksia oli aliarvioitu huomattavasti, ja näitä kustannuksia tarkistettiin ylöspäin vastaavasti. Kyseinen yritys väitti myöhemmin, että komission päätelmät perustuivat epätarkkoihin olettamuksiin, ja näin ollen se vastusti tarkistusten tekemistä.

Vaikka kaikkien muiden kustannuserien (kuten välittömät työvoimakustannukset, tehtaiden yleiskustannukset sekä myynti-, yleis- ja hallinnolliset kustannukset) kustannusten suhteet liikevaihtoon olivat vakaita, perusmateriaalien kustannusten suhteen todettiin olleen merkittävästi erilainen tutkimusajanjaksona (kalenterivuosi 1993) verrattuna tilivuosiin 1993 ja 1992. Vastaava epäsuhta todettiin tutkimusajanjakson kannattavuudessa verrattuna tilivuoteen 1993, vaikka tutkimusajanjakso ja tilivuosi 1993 menivät päällekkäin 8 kuukauden ajan.

Tämän vuoksi vahvistetaan tämän yrityksen valmistekustannukset, mukaan lukien edellä esitetty tarkistus.

(24) Jokut malesialaiset yritykset epäilivät, että pakkauskustannukset (mukaan lukien pakkaamiseen osallistuvan työvoiman kustannukset) on laskettu kahteen kertaan, koska niitä pidetään osana valmistuskustannuksia kunkin yksittäisen viejän osalta, vaikka normaaliarvoa muodostettaessa niitä samanaikaisesti pidetään osana kotimaisen tuottajan myynti-, yleis- ja hallinnollisia kustannuksia.

[1] EYVL N:o L 244, 12.10.1995, s. 1

Kaikkien Malesiassa toimivien tuottajien osalta pakkauskustannuksia on pidetty ainoastaan osana valmistuskustannuksia, eikä niitä ole sisällytetty kotimaiselle tuottajalle kotimaisesta myynnistä aiheutuneisiin myynti-, yleis- ja hallinnollisiin kustannuksiin. Pakkauskustannuksia ei tämän vuoksi ole laskettu kahteen kertaan.

(25) Myynti-, yleis- ja hallinnollisten kustannusten sekä voittosuhteen määrittelemiseksi ainoan edustavan kotimaisen myynnin omaavan yhteistyössä toimivan vientiä harjoittavan tuottajan osalta komissio ei ottanut mukaan yritysten välistä myyntiä. Kyseinen yritys väitti, että tällainen lähestymistapa on ristiriidassa sen kanssa, että komissio otti mukaan rahoituskustannusten tapaiset yritysten väliset kustannukset. Tämän vuoksi se väitti, että yritysten välinen myynti olisi myös pitänyt sisällyttää yritysten kotimaisen myynnin liikevaihtoon myynti-, yleis- ja hallinnollisten kustannusten sekä voittosuhteiden määrittelemistä varten. Lisäksi se väitti, että kyseisillä rahoituskustannuksilla ei ollut mitään tekemistä polkupyörien tuotannon tai myynnin kanssa ja tämän vuoksi niitä ei olisi saanut sisällyttää myynti-, yleis- ja hallinnollisiin kustannuksiin.

Myynti-, yleis- ja hallinnollisten kustannusten sekä voittomarginaalien määrittelyn osalta olisi huomattava, että kyseinen yritys ei ilmoittanut, että eräät sen myyntitapahtumista olivat yritysten välistä myyntiä, mikä tuli ilmi vasta tarkastuksen aikana. Koska ilmoitetut hinnat ovat siirtohintoja, tällaisia myyntitapahtumia ei voitu pitää tavanomaisen liiketoiminnan yhteydessä tehtyinä (perusasetuksen 2 artiklan 7 kohta), ja kyseisiä liiketoimia ei voitu ottaa huomioon kotimaisen voittomarginaalin laskemista varten.

Myynti-, yleis- ja hallinnollisten kustannusten osuuden laskemisen osalta alustavissa päätelmissä todettiin, että etuyhteydessä oleviin yrityksiin myytäessä ei myynti-, yleis- tai hallinnollisia kustannuksia synny tai niitä syntyy hyvin vähän, ja näin ollen niitä ei tarvitse jakaa suhteessa liikevaihtoon, joka syntyy myynnistä etuyhteydessä oleviin yrityksiin. Alustavan määrittelyn jälkeen tilannetta tutkittiin uudelleen ja havaittiin, että myynti-, yleis- ja hallinnollisten kustannusten jakamista suhteessa riippumattomiin yrityksiin tapahtuvasta myynnistä saatavaan liikevaihtoon olisi rajoitettava ainoastaan sellaisten myyntikustannusten osalta, jotka eivät aiheudu myynnistä etuyhteydessä oleviin yrityksiin. Sen sijaan myös yritysten välisestä myynnistä aiheutuneiden rahoitus- ja hallintokulujen suhteet perustuvat tällä hetkellä kokonaisliikevaihtoon, mukaan lukien myynti etuyhteydessä oleville osapuolille. Laskelmia on tarkistettu vastaavasti.

Jos etuyhteydessä olevalle yritykselle maksettu korko jätettäisiin huomiotta, silloin ei otettaisi huomioon, että se aiheutui kyseiselle yritykselle sen toiminnan turvaamiseksi vaadittavan tosiasiallisen rahoitusrakenteen vuoksi. Ei ole tärkeää, keneltä tarvittavat voimavarat tosiasiassa tulevat, kunhan lainaedellytykset ovat tavanomaisen liiketoiminnan mukaiset (perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii luetelmakohta). Väitteitä, joiden mukaan laina oli tarkoitettu muuhun kuin yrityksen toimintoihin, ei perusteltu. Tämän vuoksi nämä korkokustannukset on sisällytettävä perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii luetelmakohdan mukaisesti myynti-, yleis- ja hallinnollisiin kustannuksiin.

(26) Ainoan yhteistyössä toimivan kotimaista myyntiä ja vientiä harjoittavan tuottajan myynti-, yleis- ja hallinnollisten kustannusten marginaalia pidettiin luotettavana, koska myynti oli riittävän edustavaa, eli kotimaisen myynnin määrä oli yli 5 prosenttia vientiin myydystä määrästä. Voittomarginaalia pidettiin luotettavana, koska tällä yrityksellä oli riittävästi kannattavaa kotimaista myyntiä (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 33 ja 34 kappale). Malesiassa toimivat viejät väittivät, että kyseisen yrityksen myynti-, yleis- ja hallinnollisten kustannusten marginaali ja voittomarginaali ovat liian korkeita ja että niitä ei voi pitää luotettavina, koska yritys ei harjottanut vientimyyntiä ja sitä olisi pitänyt käsitellä erillään siihen etuyhteydessä olevasta vientiin erikoistuneesta yrityksestä ja koska sillä oli monopoliasema kotimarkkinoilla, mikä tekee sen tiedot epäluotettaviksi.

Neuvoston mielestä ei ole syytä kohdella ainoata yhteistyössä toimivaa kotimaista myyntiä harjoittavaa yritystä erillään siihen etuyhteydessä olevasta viejästä (tämän asetuksen johdanto-osan 21 kappale). Vaikka tällaista erillistä kohtelua koskevaan pyyntöön suostuttaisiin, ainoalta yhteistyössä toimivalta kotimaista myyntiä harjoittavalta yritykseltä saadut tiedot olisivat silti perustana määritettäessä myynti-, yleis- ja hallinnollisten kustannusten marginaalia ja voittomarginaalia, joita sovelletaan muihin Malesiassa toimiviin viejiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii luetelmakohdan mukaisesti. Mitä tulee ainoan yhteistyössä toimivan tuottajan/viejän väitettyyn monopoliasemaan, todettiin ainakin yhdellä muulla malesialaisella yrityksellä olevan merkittävää kotimaista myyntiä. Mitään todisteita siitä, että Malesian kotimaiset myynnit eivät olisi vertailukelpoisia, ei toimitettu. Tämän vuoksi Malesian kotimaista myyntiä koskevia tietoja pidettiin luotettavina, ja myyntihinnat ja kustannustiedot perustuivat kyseisessä maassa vallinneisiin tosiasiallisiin markkinaedellytyksiin, eli yleensä kaikkien tosiasiallisten ja mahdollisten asiakkaiden tai toimittajien käytettävissä oleviin edellytyksiin.

Näin ollen neuvosto vahvistaa myynti-, yleis- ja hallinnollisiin kustannuksiin sekä todettuihin voittosuhteisiin perustuvien normaaliarvojen laskemisen ainoan yhteistyössä toimivan kotimaista myyntiä harjoittavan malesialaisen yrityksen perusteella.

(27) Malesiassa toimivat viejät esittivät lisäväitteitä (valmistuskustannusten laskemisesta, myynti-, yleis- ja hallinnollisten kustannusten luokittelusta, alennusten kohtelusta, polkupyörämallien vertailukelpoisuudesta, valmistuksen yleiskulujen laskemisesta), joita ei voitu ottaa huomioon, koska niitä ei voitu tarkistaa, välittömiä todisteita ei ollut, väitteet olivat ristiriidassa yritysten omien tietojen kanssa tai koska toisenkin tarkastuksen jälkeen ne osoittautuivat perusteettomiksi.

c) *Thaimaa*

(28) Neljä Thaimaassa toimivaa yritystä toimivat yhteistyössä menettelyssä. Suurimmalle osalle niistä polkupyörämalleista, joita kolme kyseistä Thaimaassa toimivaa yritystä veivät, muodostettiin normaaliarvo (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 36, 38 ja 39 kappale). Neljännen yrityksen osalta normaaliarvon perustaksi voitiin ottaa tosiasialliset kotimaiset hinnat (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 37 kappale). Tapauksissa, joissa normaaliarvo oli muodostettava, se määriteltiin lisäämällä vientimallien valmistuskustannuksiin kohtuulliset myynti-, yleis- ja hallinnolliset kustannukset sekä voittomarginaalit (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 40—42 kappale).

Sen yrityksen osalta, jolla ei ollut kotimaista myyntiä, normaaliarvo muodostettiin laskemalla yhteen kolmen muun yrityksen painotetut keksimääräiset myynti-, yleis- ja hallinnolliset kustannukset sekä luotettavat voittolaskelmat omaavien kahden yrityksen painotettu keskimääräinen voittomarginaali. Toisen yrityksen osalta sen oma myynti-, yleis- ja hallinnollisten kustannusten marginaali sekä luotettavat voittolaskelmat omaavien kahden yrityksen painotettu keskimääräinen voittomarginaali lisättiin myyntikustannuksiin. Kolmannen yrityksen osalta käytettiin sen tosiasiallisia numerotietoja.

(29) Yhden Thaimaassa toimivan yrityksen osalta valmistuskustannusten sisällyttämisestä vastaaviin polkupyörämalleihin tehty tarkastus toi esille merkittäviä tiettyjen käytettyjen materiaalien arvoa koskevia poikkeamia, joita kyseinen yritys ei pystynyt selittämään. Koska yrityksen kirjanpitojärjestelmässä ei eritelty tiettyjen polkupyörämallien materiaalikustannuksia, alustavien päätelmien soveltamisvaiheessa päätettiin jakaa valmstuskustannukset suhteessa liikevaihtoon perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti. Yritys väitti valmistuskustannusten jakamisen suhteessa liikevaihtoon olevan epäoikeudenmukaista, koska vastaavat mallit vietiin kolmansiin maihin puolta edullisemmalla yksikköhinnalla kuin yhteisöön tapahtuneesta viennistä keskimäärin veloitettiin.

Kyseisen yrityksen kirjanpitojärjestelmässä ei eroteta yhteisöön ja kolmansiin maihin tapahtuneen viennin valmistuskustannuksia, joten väitettyjä eroja ei voida mukauttaa. Tämän vuoksi vahvistetaan alustavat päätelmät ja liikevaihdon käyttö valmistuskustannusten jakamisen perusteena.

(30) Toinen Thaimaassa toimiva yritys oli sisällyttänyt kokonaisuudessaan suurehkon myynti-, yleis- ja hallinnollisen kustannuserän vientimyyntiin. Yritys ei pystynyt selittämään tyydyttävästi kyseisten kustannusten luonnetta, vaikka yksityiskohtaisia selvityksiä oli pyydetty sekä ennen tarkastusta että sen aikana. Näin ollen alustavien määritelmien tekemiseksi kyseiset kustannukset sisällytettiin vientimyyntiin sekä kotimaiseen myyntiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti liikevaihdon perusteella. Yritys väitti antaneensa selityksiä ja että sisällyttämisen tarkoituksenmukaisuus olisi voitu tarkistaa.

Neuvoston käsityksen mukaan kyseinen yritys ei toimittanut asianmukaista selitystä. Käytettävissä olevien tarkastettujen tietojen perusteella on mahdotonta todeta annettujen selitysten oikeellisuutta tai vääryyttä. Näin ollen vahvistetaan kyseisten kustannusten sisällyttäminen liikevaihdon perusteella vientimyyntiin ja kotimaiseen myyntiin.

(31) Alustavan määrittelyn osalta kotimaisia voittoja pidettiin luotettavina, kun laskettua tuotantohintaa korkeammalla hinnalla myytyjen polkupyörien lukumäärä oli riittävän edustava, eli kun tällaisen myynnin osuus oli suurempi kuin 10 prosenttia koko kotimaisesta myynnistä. Näin ei ollut yhden sellaisen Thaimaassa toimivan yrityksen osalta, jonka kotimainen myynti oli edustavaa ollen enemmän kuin 5 prosenttia viennin kokonaismäärästä. Kun tälle yritykselle oli muodostettava normaaliarvot, sovellettiin kahden muun kotimaista myyntiä harjoittavan Thaimaassa toimivan yrityksen painotettua keskimääräistä voittomarginaalia. Yritys väitti, että sovellettu menettely ei ole perusasetuksen mukainen.

Perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii luetelmakohdan nojalla normaaliarvon muodostamiseksi käytettävän voittomarginaalin olisi perustuttava kannattavasta kotimaisesta myynnistä saatuun voittoon, jos tällaiset tiedot ovat muun muassa luotettavia. Kun kotimainen myynti, joka ei

ollut vertailukelpoista tai jota ei tehty tavanomaisen liiketoiminnan yhteydessä (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 38 ja 22 kappale), on jätetty huomiotta, jäljelle jäävä kannattava myynti saattaa olla niin vähäistä, että tällaisesta myynnistä saatu voitto ei ehkä ole luotettava peruste normaaliarvon muodostamiseksi käytettävän voittomarginaalin laskemiselle. Tästä syystä komissio vahvisti, että jäljelle jääneen kannattavan myynnin osuus oli riittävä muodostamaan luotettavan perusteen voittomarginaalin määrittämiselle.

Näin katsotaan olevan, jos jäljelle jäänyt kannattava kotimainen myynti oli vähintään 10 prosenttia siitä koko kotimaisen myynnin määrästä, jota voitiin käyttää perusteena kannattavuustestissä, jossa kannattavan myynnin osuus määriteltiin vertaamalla nettomyyntihintoja laskennalliseen tuotantohintaan (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 21, 22 ja 31 kappale). Suhde on sama kuin se, jota sovellettiin määritettäessä sitä, onko tietyt polkupyörämallit myyty tavanomaisen liiketoiminnan yhteydessä (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 22 kappale). Koska kotimarkkinoilla saadut voitot ovat riippuvaisia kotimaisesta myynnistä veloitetuista hinnoista, on tarkoituksenmukaista ja johdonmukaista soveltaa samaa kynnystä kuin määritettäessä sitä, muodostavatko tällaiset hinnat sopivan perusteen normaaliarvolle. Yhteisön toimielimet sovelsivat samantapaista lähestymistapaa aiemmissa tapauksissa.

Näin ollen neuvosto vahvistaa, että kyseisen yrityksen voittomarginaali ei ollut luotettava ja että laskennallinen normaaliarvo oli laskettava soveltamalla kahden muun Thaimaassa toimivan sellaisen tuottajan painotettua keskimääräistä voittomarginaalia, joiden todettiin saaneen kannattavasta kotimaisesta myynnistä luotettavaa voittoa.

(32) Lopulta yksi Thaimaassa toimiva viejä esitti lisäväitteen (valmistuksen yleiskustannusten laskemisesta), jota ei voitu ottaa huomioon, koska sitä ei voitu tarkistaa eikä sen tukena ollut välittömiä todisteita.

2. Vientihinta

a) *Indonesia*

(33) Yksi Indonesiassa toimiva viejä teki vientihinnan tarkistuksista huomautuksia, joita ei voitu ottaa huomioon, koska niiden tukena ei ollut välittömiä todisteita.

Tämän vuoksi vahvistetaan Indonesian vientihinnan määrittely (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 43 kappale).

b) *Malesia*

(34) Tarkastuskäynnillä malesialaiseen yritykseen todettiin, että osa vientiin tarkoitetusta myynnistä, jonka yritys oli ilmoittanut suoraksi myynniksi yhteisössä toimiville riippumattomille tuojille, olikin itse asiassa myyntiä etuyhteydessä olevaan taiwanilaiseen yritykseen, joka jälleenmyi tuotteet kyseisille tuojille. Koska tämä yritys oli selvästikin antanut harhaanjohtavia tietoja näiden myyntitapahtumien osalta — jotka lisäksi ilmensivät etuyhteydessä olevien yritysten välistä siirtoa — näiden myyntitapahtumien ilmoitetut hinnat jätettiin huomiotta, ja tämän yrityksen muille kuin etuyhteydessä oleville asiakkaille myymien mallien korkeinta todettua polkumyyntimarginaalia sovelletaan kyseiseen myyntiin perusasetuksen 7 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 46 ja 47 kappale).

Tämä yritys väitti, että sidoksella taiwanilaiseen yritykseen ei ollut vaikutusta hintoihin ja että sitä kohdeltiin syrjivästi kahteen Indonesiassa toimivaan yritykseen nähden, joihin myös sovellettiin perusasetuksen 7 artiklan 7 kohdan b alakohtaa. Lisäksi se väitti, että kyseinen myynti tapahtui suoraan yhteisön asiakkaille, ja se toimitti kopioita laskuista uusina todisteina.

Kyseinen yritys väitti vasta väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen, että asianomainen myynti oli tosiasiassa tapahtunut suoraan yhteisön asiakkaille. Tämä väite on ristiriidassa tarkastuksen päätelmien kanssa, joita yritys ei ollut siihen mennessä kiistänyt. Erilaisia näkökantoja ei voida vahvistaa menettelyn tässä vaiheessa, ja niitä ei tämän vuoksi voi ottaa huomioon.

Malesialainen yritys kiisti aluksi suhteensa taiwanilaiseen yritykseen, ja tämä vahvistettiin vasta tarkastuksen aikana välittömien ja ratkaisevien todisteiden perusteella. Tämä vaikeutti selvästi komission tekemää tosiasioihin perustuvaa tutkimusta. Nämä malesialaisen yrityksen antamat valheelliset tiedot huomioon ottaen on epätodennäköistä, että tällä suhteella ei ollut vaikutusta hintoihin; asiaa ei kuitenkaan menettelyn tässä vaiheessa voitu tutkia tarkemmin, ja 7 artiklan 7 kohdan b alakohdan soveltaminen edellä kuvatulla tavalla on täysin perusteltua.

Mitä tulee vertaamiseen kahteen indonesialaiseen yritykseen, joihin sovellettiin myös perusasetuksen 7 artiklan 7 kohdan b alakohtaa (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 28 ja 68 kappale), ei syrjivästä kohtelusta syyttämiseen ole vakavia perusteita. Perusasetuksen 7 artiklan 7 kohdan b alakohdan soveltaminen perustui tapauskohtaiseen tarkasteluun heijastellen yhteistyöhön osallistumisen astetta ja sitä, missä määrin tarvittavia tietoja ei toimitettu tai niitä ei voitu tarkastaa tai missä määrin toimitetut tiedot olivat harhaanjohtavia.

(35) Yksi malesialainen yritys väitti, että komission olisi pitänyt ottaa huomioon yrityksen myyntiedustajan lisäämä bruttovoittomarginaali vahvistaessaan vapaasti yhteisön rajalla -hinnan. Yritys ei koskaan perustellut väittettään. Kuitenkin kyseisen yrityksen edustaja oli jo saanut palkkion, joka otettiin huomioon, ja jäi epäselväksi, mitkä myyntitapahtumat tehtiin edustajan kautta, koska myynnit oli myös laskutettu suoraan yhteisön asiakkailta. Tämän vuoksi vahvistetaan vapaasti yhteisön rajalla -hinnan laskeminen kyseisen yrityksen osalta.

(36) Malesiassa toimivat viejät esittivät lisäväitteitä (tiettyjen vähennysten luonteesta, tiettyjen pankki- ja remburssikustannusten käsittelystä), joita ei voitu ottaa huomioon, koska niitä ei voitu vahvistaa eikä niiden tukena ollut välittömiä todisteita.

c) *Thaimaa*

(37) Yksi thaimaalainen yritys ilmoitti vastauksessaan kyselylomakkeeseen, että se ei antanut takausia/vakuuksia asiakkailleen yhteisössä. Tarkastuksen aikana sen todettiin sopineen erään asiakkaansa kanssa, että varaosat, joiden arvo oli yksi prosentti laskutusarvosta, toimitettiin kunkin tilauksen kanssa vastikkeetta. Todettiin myös, että merkittävä osuus tärkeimmistä asiakkaista sai myöskin varaosia vastikkeetta. Tällaisia alennuksia annettiin takauksen asemesta.

Koska tällaiset myyntiehdot ovat vientihintojen määräävä tekijä, toimitettujen varaosien arvo on asiaan vaikuttamaton. Koska komissio oli saanut harhaanjohtavaa tietoa, sen oli määriteltävä sovittujen alennusten vuoksi tehtävä vähennys käytettävissä olevien tosiasioiden perusteella. Sovittujen alennusten vuoksi vientihinnasta vähennettiin yhden prosentin suuruinen tarkistus, sillä edellä esitetyt sovitut ehdot olivat kaikkein konkreettisin ja kohtuullisin perusta.

Yritys väitti, että tämän tarkistus tehtiin ilman mitään näkyviä perusteita, koska komissiolle oli annettu luettelo kaikista tapauksista, joissa varaosia oli annettu vastikkeetta yhteisön asiakkaille, ja nämä tapaukset olisivat edellyttäneet vain vähäisiä tarkistuksia.

Vaikka yritys toimitti luettelon asiakkaista sekä vastaavista "vakuuksien" määristä, se tapahtui vasta tarkastuksen loppuvaiheessa, jolloin koko tilanteesta ei voitu saada tyydyttävää selvitystä. Koska muita yrityksen väitettä tukevia todisteita ei ole, vahvistetaan sovittujen alennusten vähentämisen olleen oikein perusteltua, harhaanjohtaneiden tietojen saamisen jälkeen, käytettävissä olevien tosiasioiden perusteella (perusasetuksen 7 artiklan 7 kohdan b alakohta). Pienempi vähennys merkitsisi yhteistyön puutteen palkitsemista.

Tämän vuoksi vahvistetaan sovituille alennuksille tehty tarkistus.

(38) Eräät thaimaalaiset viejät esittivät väitteitä (kuljetuskustannusten jakamisesta, pakkauskustannusten laskemisesta), joita ei joko voitu ottaa huomioon, koska niitä ei voitu tarkastaa ja niiden tukena ei ollut välittömiä todisteita, tai jotka kyseisen yrityksen toimittamat välittömät todisteet kumoavat.

3. **Vertailu**

a) *Indonesia*

(39) Yksi indonesialainen yritys myi polkupyöriä yhteisöön vietäviksi siihen etuyhteydessä olevan Japanissa sijaitsevan kauppayhtiön kautta. Alustavissa määritelmissä kyseisen viejän vientihinnat vahvistettiin ottaen huomioon etuyhteydessä olevaan, Japanissa sijaitsevaan kauppayhtiöön tosiasiallisesti maksetut tai maksettavat hinnat, kun taas yhteisön tutkimusviranomaiset ilmaisivat aikeensa tarkastella uudelleen kyseisen lähestysmistavan soveltuvuutta (väliaikasta tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 44 kappale).

(40) Kahden yrityksen suhteen vuoksi tuotantoyhtiön kauppayhtiöltä veloittamat hinnat on määritelty epäluotettaviksi. Luotettavan vientihinnan määrittelemiseksi Indonesiasta yhteisöön tapahtuvalle viennille tarkistettiin Japanista yhteisöön tapahtuvasta viennistä veloitettua hintaa vapaasti Indonesiasta -tasolle. Koska etuyhteydessä olevan kauppiaan tehtäviä voidaan pitää samantapaisina kuin palkkioperusteella toimivan kauppiaan, yritysten omiin myynti-, yleis- ja hallinnollisiin kustannuksiin sekä kohtuulliseen voittojen määrään perustuva 6 prosentin suuruinen tarkistus vähennettiin etuyhteydessä olevan yrityksen riippumattomilta yhteisön asiakkailta veloittamista hinnoista. Tätä lukua pidettiin kohtuullisena, kun oteaan huomioon etuyhteydessä olevan kauppiaan osuus viejän myyntitoiminnasta. Tämän luvun sopimattomuuteen viittaavia tietoja ei toimitettu. Näin ollen lopullisen määritelmän antamiseksi tarkistettiin vientihintoja vastaavasti.

(41) Alustavassa määritelmässä (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 56 kappale) jotkin tarkistukset jätettiin huomiotta niiden vähäisen merkityksen vuoksi. Kyseisten yritysten pyynnöstä komissio harkitsi uudelleen arviointiaan. Osoittautui, että joissakin tapauksissa kukin tarkistus oli arvioitu merkitykseltään vähäiseksi joko suhteessa vientihintaan tai normaaliarvoon. Kuitenkin aiemmin saadun kokemuksen mukaisesti näyttäisi sopivammalta pitää tarkistuksia vähimmäistasoisina ainoastaan, jos vientihinnasta ja normaaliarvosta vähennettävien prosenttimäärien erotus on pienempi kuin 0,5 prosenttia. Tämän perusteella tietyt alustavassa vaiheessa merkitykseltään vähäisinä pidetyt tarkistukset otettiin nyt huomioon. Laskelmia tarkastettiin vastaavasti.

(42) Komissio hylkäsi alustavassa määritelmässään (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 53 kappale) luottokustannusten tarkistamista koskevat pyynnöt, koska todisteita ei oltu toimitettu siitä, että myönnetty luotto olisi osa tavaran ostajien kanssa myyntipäivänä sovittuja myyntiehtoja ja että sillä olisi voinut olla vaikutusta kotimarkkinoilla maksettuun tai maksettavaan hintaan.

Kaksi indonesialaista yritystä ja AIPI toistivat tällaista tarkistusta koskevan pyyntönsä ja ne ilmoittivat, että 90—120 päivän luotot ovat yleisesti hyväksyttyjä liike-ehtoja Indonesiassa ja niitä ei tämän vuoksi tarvitse erikseen ilmoittaa myyntiehdoissa. Kuitenkin ainoa tätä väitettä tukeva esitetty todiste oli viittaus kyseisten yritysten tilisaataviin, jotka eivät noudattaneet mitään selvää kaavaa. Näin ollen ei voitu todistaa, että hinnat olisi asetettu väitettyjen yleisesti hyväksyttyjen liike-ehtojen perusteella.

Tämän vuoksi neuvosto vahvistaa, ettei luottokustannusten tarkistamiseen ole aihetta.

(43) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa (johdanto-osan 55 kappale) hylättiin mainos- ja myynninedistämiskustannusten tarkistukset, koska tällaiset myynninedistämis- ja mainoskustannukset kuuluvat yleiskustannuksiin, joista ei yleensä myönnetä hyvitystä. Kaksi yritystä toistivat mainos- ja myynninedistämiskustannusten tarkistamista koskevat pyyntönsä. Ne väittivät, että nämä viennin ja kotimaisen myynnin kustannuserot voidaan hyvittää, jos kyseessä on Original Equipment Manufacturer -tarkistus (OEM-tarkistus) tai kaupan portaaseen liittyvä tarkistus.

OEM-myynnin perusteella tehtävän tarkistuksen osalta tällaista väitettä ei nimenomaisesti esitetty kyseisille yrityksille toimitettujen kyselylomakkeiden vastauksissa, eikä sitä perusteltu, vaikka kyselylomakkeen ohjeissa erityisesti neuvotaan esittämään ja perustelemaan kaikki mahdollisesti soveltuvat vähennyspyynnöt. Lisäksi tällaisen tarkistuksen oleelliset edellytykset eivät täyty: kyseisten Indonesiassa toimivien viejien vientimyynti ei tapahtunut OEM-myynnin muodostavassa kaupan portaassa, mikä tavallisesti tarkoittaa valmistuksen ja jakelun välistä porrasta. Myynti tapahtui ainoastaan sillä yhteisön markkinatasolla, jonka tehtävänä on pääasiassa jakelu. Näin ollen varsinaista OEM-tarkistusta ei tässä suhteessa edellytetä.

Tätä OEM-pyyntöä tutkittaessa todettiin, että kaupan portaaseen liittyvän tarkistuksen olennaiset vaatimukset eivät täyttyneet, koska myynti näytti kohdistuvan samankaltaiseen asiakasryhmään sekä vienti- että kotimarkkinoilla. Joka tapauksessa asianomaiset Indonesiassa toimivat viejät eivät erottaneet eri kaupan portaisiin tapahtuvaa myyntiä. Itse asiassa tutkimuksen aikana ei havaittu merkittäviä eroja niissä kaupan portaissa, joihin vienti ja kotimainen myynti tehtiin. Tämän vuoksi kaupan portaaseen liittyvät tarkistukset eivät käytettävissä olevien tietojen perusteella ole tarpeellisia.

(44) Indonesiassa toimivat viejät esittivät eräitä lisäväitteitä (fyysisten ominaisuuksien eroista johtuvista hyvityksistä, tullinpalautuksesta saatavan hyvityksen määrästä ja tullinpalautuksen vähentämisestä laskennallisen normaaliarvon osalta), joita ei voitu ottaa huomioon, koska niitä ei voitu tarkistaa, niiden tukena ei ollut välittömiä todisteita tai koska toisenkin tarkastuksen jälkeen ne osoittautuivat perusteettomiksi.

b) *Malesia*

(45) Alustavassa määritelmässä todettiin, että normaaliarvon muodostamiseksi käytettäviin kotimaisten myynti-, yleis- ja hallinnollisten kustannusten numerotietoihin kuuluivat välittömät myyntikulut, joiden osalta oli tehtävä tarkistuksia. Tällaista vähennystä ei kuitenkaan ollut perusteltu riittävästi (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 57 kappale), ja tämän vuoksi normaaliarvon tarkistamista välittömien myyntikulujen osalta koskevat väitteet hylättiin. Vientihintaan tehtiin kuitenkin tarvittaessa tarkistuksia yhden tai useamman seuraavan myyntikulun osalta: kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannukset, luottokustannukset ja pankkimaksut, takaukset, edustajille maksetut palkkiot ja myyjille maksetut palkat.

(46) Muut Malesiassa toimivat viejät pitivät vertailua epäoikeudenmukaisena sen vuoksi, että niiltä vietiin muutoin oikeutetut tarkistukset (kuten välittömiä myyntikuluja koskevat), koska ainoa yhteistyössä Malesiassa toimiva kotimaista myyntiä harjoittava tuottaja ei ollut riittävän motivoitunut vastaamaan kunnolla kyselylomakkeeseen ja varmistamaan tarvittavaa yhteistyötä tutkimuksen aikana.

Kyseinen Malesiassa toimiva tuottaja itse asiassa vastasi kyselylomakkeeseen ja se suostui tarkastukseen, joka sille myös tehtiin. Koska se oli välittömässä etuyhteydessä polkupyöriä yhteisöön vievään yritykseen, sillä oli selkeä kannustin toimia yhteistyössä moitteettomasti tutkimusta varten. Tämä yritys ei kuitenkaan pystynyt esittämään väitteitään tukevia todisteita tai se antoi ristiriitaisia selityksiä. Lisäksi joitakin tietoja, joita ei ollut ilmoitettu kyselylomakkeen vastauksessa, havaittiin vasta tutkimuksen aikana.

Neuvosto tunnustaa kuitenkin, että ottaen huomioon tämän tapauksen hyvin erikoiset olosuhteet on tarkoituksenmukaista vähentää kohtuullinen määrä laskennallisesta keskiarvosta niiden kolmen Malesiassa toimivan viejän osalta, jotka eivät ole etuyhteydessä kyseiseen kotimaiseen tuottajaan/myyjään. Laskelmat on tarkastettu vastaavasti. Tarvittavien ja todistettavien tietojen antaminen oli etuyhteydessä olevien vientiä harjoittavan tuottajan ja kotimaan myyntiä harjoittavan tuottajan vastuulla, mutta ne eivät tehneet tätä. Tämän vuoksi tällaisia lisätarkistuksia ei voi tehdä etuyhteydessä olevan viejän laskennalliseen normaaliarvoon.

(47) Alustavassa määritelmässä normaaliarvoon ei tehty tarkistuksia luottokustannusten huomioon ottamiseksi (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 57 kappale). Malesiassa toimivat viejät pyysivät tällaista tarkistusta samoin perustein kuin välittömien myyntikustannusten tarkistusta koskevassa pyynnössään. Todisteita ei kuitenkaan ole siitä, että lukuun ottamatta jo huomioon otettua alennusjärjestelmää lisäluottoa olisi myönnetty osana myyntiehtoja, joista sovittiin tavaroiden ostajan kanssa myyntipäivänä. Tämän vuoksi luottokustannusten vuoksi tehtävään normaaliarvon tarkistukseen ei ole päteviä perusteita.

(48) Alustavassa määritelmässä normaaliarvoon ei tehty tarkistuksia kaupan portaiden eroavaisuuksien huomioon ottamiseksi. Malesiassa toimivat viejät pyysivät väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen antamissaan huomautuksissa, että niille myönnettäisiin "OEM-tarkistus" alennetun voittomarginaalin muodossa laskennallisen normaaliarvon laskemista varten.

Tällaista pyyntöä ei tehty kyselylomakkeen vastauksessa eikä sitä perusteltu kyselylomakkeissa, vaikka sen ohjeissa erityisesti neuvotaan esittämään ja perustelemaan kaikki mahdolliset soveltuvat vähennyspyynnöt. Lisäksi tällaisen tarkistuksen oleelliset edellytykset eivät täyty: suurin osa kyseisten Malesiassa toimivien viejien vientimyynnistä ei tapahtunut OEM-myynnin muodostavassa kaupan portaassa, joka tavallisesti tarkoittaa valmistuksen ja jakelun välistä porrasta. Myynti tapahtui ainoastaan sillä yhteisön markkinatasolla, jonka tehtävänä on pääasiassa jakelu. Käytettävissä olevien tietojen perusteella kyseiselle valmistajalle kohdistuvissa vientitoimissa ei ollut mitään selkeää ja selvästi erottuvaa hinnoittelumallia verrattuna yhteisön jakelijoihin kohdistuneeseen myyntiin. Näin ollen tarkoituksenmukaista (OEM) tarkistusta ei tässä suhteessa edellytetä.

Tätä OEM-pyyntöä tutkittaessa todettiin, että kaupan portaaseen liittyvän tarkistuksen olennaiset vaatimukset eivät täyttyneet, koska myynti näytti kohdistuvan samankaltaiseen asiakasryhmään sekä vienti- että kotimarkkinoilla. Joka tapauksessa Malesiassa toimiva kotimainen myyjä ei erottanut tukkumyyjille ja vähittäismyyjille tapahtuvaa myyntiä. Lisäksi tutkimuksen aikana ei havaittu merkittäviä eroja niissä kaupan portaissa, joihin vienti ja kotimainen myynti tehtiin. Tämän vuoksi kaupan portaaseen liittyvät tarkistukset eivät käytettävissä olevien tietojen perusteella ole tarpeellisia.

(49) Malesiassa toimivat viejät esittivät lisävaatimuksia ("teknistä apua" koskevien maksujen luonteesta, tiettyjen palkkioiden korkojen käsittelystä, tiettyjen palkkioiden kaksinkertaisesta laskemisesta, huolintakustannusten tarkistamisesta, pyöristyksen eroista, pakkauskustannusten jakamisesta), joita ei joko voitu ottaa huomioon, koska niitä ei voitu tarkastaa ja niiden tukena ei ollut välittömiä todisteita, tai jotka toisen tarkastuksen jälkeen otettiin huomioon. Laskelmia tarkistettiin vastaavasti.

c) *Thaimaa*

(50) Alustavassa määritelmässä normaaliarvoon ei tehty tarkistusta kaupan portaiden eroavaisuuksien huomioon ottamiseksi. Thaimaassa toimivat viejät pyysivät väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen antamissaan huomautuksissa, että niille myönnettäisiin "OEM-tarkistus", ja ne väittivät, että ne olivat pyytäneet tällaista tarkistusta menettelyn alusta alkaen.

Kolmen thaimaalaisen yrityksen kyselylomakkeiden vastausten mukana olleessa saatekirjeessä nämä tuottajat pyysivät epäselvin sanakääntein OEM-tarkistusta. Tällaista pyyntöä ei nimenomaisesti ollut esitetty kyselylomakkeen vastauksessa eikä sitä ollut perusteltu, vaikka kyselylomakkeissa erityisesti pyydettiin esittämään ja perustelemaan kaikki mahdollisesti soveltuvat vähennyspyynnöt. Lisäksi tällaisen tarkistuksen oleelliset edellytykset eivät täyty: suurin osa kyseisten Thaimaassa toimivien viejien vientimyynnistä ei tapahtunut OEM-myynnin muodostavassa kaupan portaassa, joka tavallisesti tarkoittaa valmistuksen ja jakelun välistä porrasta. Myynti tapahtui ainoastaan sillä yhteisön markkinatasolla, jonka tehtävänä on pääasiassa jakelu. Komission käytettävissä olevien tietojen perusteella kyseiselle valmistajalle kohdistuvissa vientitoimissa ei ollut mitään selkeää ja selvästi erottuvaa hinnoittelumallia verrattuna yhteisön jakelijoihin kohdistuneeseen myyntiin. Näin ollen varsinaista OEM-tarkistusta ei tässä suhteessa edellytetä.

Tätä OEM-pyyntöä tutkittaessa todettiin, että kaupan portaaseen liittyvän tarkistuksen olennaiset vaatimukset eivät täyttyneet, koska myynti näytti kohdistuvan samankaltaiseen asiakasryhmään sekä vienti- että kotimarkkinoilla. Joka tapauksessa asianomaiset Thaimaassa toimivat viejät eivät erottaneet eri kaupan portaisiin tapahtuvaa myyntiä. Lisäksi tutkimuksen aikana ei havaittu merkittäviä eroja niissä kaupan portaissa, nimittäin jakelijat ja vähittäismyyjät, joihin vienti ja kotimainen myynti tehtiin. Kun kotimainen myynti tehtiin suoraan loppukäyttäjille, ei tällä ollut mitään näkyvää vaikutusta hintoihin. Tämän vuoksi kaupan portaaseen liittyvät tarkistukset eivät käytettävissä olevien tietojen perusteella ole tarpeellisia.

(51) Alustavissa määrittelyissä komissio hylkäsi osittain yhden thaimaalaisen yrityksen pyynnön, joka koski normaaliarvoon tehtävää tarkistusta yrityksen myyntimiehille maksettujen palkkojen vuoksi, koska tiedot olivat harhaanjohtavia eikä pyyntöä tukevia todisteita ollut. Yritys toisti täyttä tarkistusta koskevan pyyntönsä ja antoi uusia selityksiä.

Yritys ei kuitenkaan toimittanut uusia selityksiään tukevia todisteita. Koska yrityksen väitettä tukevia todisteita ei myöskään ollut käytettävissä, neuvosto vahvisti yrityksen pyynnön hylkäämisen osittain.

(52) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa (johdantoosan 65 kappale) ilmoitettiin, että eräitä erilaisia tarkistuksia koskevia pyyntöjä ei otettu huomioon niiden vähäisen merkityksen vuoksi (tarkistukset, joiden vaikutus arvoon oli pienempi kuin 0,5 prosenttia). Jotkut thaimaalaiset yritykset väittivät, että kaikkia merkitykseltään vähäisiä tarkistuksia ei itse asiassa pitäisikään jättää huomiotta. Komissio tutki tilanteen uudelleen ja totesi, että tässä erityistapauksessa vientihintoja verrataan laskennallisiin normaaliarvoihin, joihin kuuluvat painotetut keskimääräiset myynti-, yleis- ja hallinnolliset kustannukset sekä voittomarginaalit. Myynti-, yleis- ja hallinnollisia kustannuksia sekä voittosuhteita laskettaessa oli otettava huomioon se, että samoihin kustannuseriin tehdyt tarkistukset olivat joskus joko merkityksettömiä tai merkityksellisiä kustakin

yrityksestä riippuen. Tässä erityistapauksessa todettiin olevan hallinnollisesti käytännöllisempää vähentää kaikki oikeutetut tarkistukset, olivatpa ne merkittäviä tai ei. Laskelmat tarkastettiin vastaavasti uudelleen, ja tarvittaessa ne korjattiin. Näiden tarkistusten kokonaisarvo oli 0,37—4,45 prosenttia kustakin yrityksestä riippuen.

(53) Thaimaassa toimivat viejät esittivät lisävaatimuksia (esimerkiksi luottokustannusten tarkistuksista, tiettyjen vientikustannusten vähentämisestä, myyntimiesten palkkojen tarkistusten laskemisesta), joita joko ei voitu ottaa huomioon, koska niitä ei voitu tarkastaa ja niiden tukena ei ollut välittömiä todisteita, tai jotka otettiin huomioon toisen tarkastuksen jälkeen. Silloin, kun nämä pyynnöt voitiin ottaa huomioon, laskelmia korjattiin vastaavasti.

4. Polkumyyntimarginaalit

(54) Kuten alustavasti vahvistetut painotetut keskimääräiset polkumyyntimarginaalit (johdanto-osan 66 kappale), kunkin tuottajan lopullinen polkumyyntimarginaali ilmaistiin prosenttimääränä vapaasti yhteisön rajalla -hinnasta.

(55) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa sovellettua menettelyä käyttäen (mainitun asetuksen johdanto-osan 66 kappale) ja sen jälkeen, kun tarvittavat korjaukset oli tehty polkumyyntilaskelmiin, täysin yhteistyössä toimivien tuottajien polkumyyntimarginaalit ovat seuraavat:

a) *Indonesia*

— PT Insera Sena	0,4 %
— PT Jawa Perdana Bicycle Industry	27,7 %
— PT Wijaya Indonesia Makmur Bicycle Industries	21,9 %

b) *Malesia*

— Akoko Sdn Bhd	23,1 %
— Berjaya Cycles Sdn Bhd	37,3 %
— Greenworld Systems Sdn Bhd	27,7 %
— Lerun Group Industries Berhad	37,3 %
— Rolls Rally Sdn Bhd	25,3 %

c) *Thaimaa*

— Bangkok Cycle Industrial Co. Ltd	17,7 %
— Siam Cycles MFG Co. Ltd	38,9 %
— Thai Bicycle Industry Co. Ltd	13,0 %
— Victory Cycle Co. Ltd	13,3 %

(56) Kahden indonesialaisen yrityksen osalta, jotka eivät toimineet riittävästi yhteistyössä tutkimuksessa, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa sovellettu menettely (johdanto-osan 68 kappale): kyseisten yritysten polkumyyntimarginaali perustuu yhteistyöhön täysin osallistuneiden indonesialaisten tuottajien keskuudessa todetun korkeimman marginaalin ja jäännöstullin väliseen artimeettiseen keskiarvoon. Tämän tuloksena saadut polkumyyntimarginaalit ovat seuraavat:

— PT Federal Cycle Mustika	28,4 %
— PT Toyo Asahi Bicycle Industries	28,4 %

E. YHTEISÖN TUOTANNONALA

(57) AIPI ja Thaimaassa toimivat tuottajat asettivat komission laskelman tukitason oikeellisuuden kyseenalaiseksi.

Neuvosto toteaa, että niiden yhteisön tuottajien osuus, jotka nimenomaisesti tukivat valitusta, oli 55,3 prosenttia yhteisön polkupyörätuotannosta, ja täten se edustaa perusasetuksen 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää osaa yhteisön tuotannonalasta (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 72 kappale). Niiden tuottajien osuus, jotka valittiin tuottajien suuren lukumäärän vuoksi tarvittua otantaa varten ja jotka toimivat täysin yhteistyössä, oli 36,5 prosenttia yhteisön polkupyörätuotannosta.

AIPI väitti myös, että sen mielestä sellaisia yrityksiä ei pitäisi pitää valittajina, joille ei koitunut vahinkoa. Vastattaessa tähän väitteeseen on havaittu se, että kysymys siitä, onko yksittäisille yhteisön tuojille koitunut vahinkoa, on asiaankuulumaton tutkittaessa, kelpaavatko tällaiset tuottajat osaksi perusasetuksen 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua yhteisön tuotannonalaa. Lisäksi on muistettava, että vahinko on määritettävä kokonaisvaltaisin perustein, eli koko yhteisön tuotannonalan tai sen suuren osuuden osalta eikä yksittäisten yhteisön tuottajien osalta.

(58) AIPI asetti kyseenalaiseksi sekä otantamenetelmän käytön laillisuuden että otannan tosiasiallisen valinnan. On erityisesti väitetty, että tuotanto- ja myyntitietojen käyttö johti puutteelliseen otantaan, koska myynnin ja tuotannon kehityssuuntaukset ovat myös vahingon määrittämisen perusta (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 88—90 kappale).

Neuvosto toteaa, että perusasetuksessa ei nimenomaisesti säädetä otantamenetelmän käytöstä vahinkojen määrittämiseksi. Siinä ei kuitenkaan vaadita komissiota tutkimaan jokaista yhteisön tuottajaa, joka valittaa (perusasetuksen 4 artikla). Aiemman käytännön mukaisesti ja jo mainittujen syiden vuoksi päätettiin valita otannalla ne yhteisön tuottajat, joihin vahingon määritelmät perustuivat. Neuvosto toteaa, että otanta valittiin ainoastaan kyseisten yritysten koon ja maantieteellisen sijainnin perusteella. Näin ollen kustakin jäsenvaltiosta valittujen yritysten lukumäärä ilmentää polkupyörätuotannon laajuutta kyseisessä jäsenvaltiossa. Valinnassa jätettiin kehityssuuntaukset ja rahoitustiedot huomiotta, ja se perustui yksinomaan kyseisten yritysten tuotannon määrään tutkimusajanjaksona.

Tämän vuoksi päätetään, että komissio oli oikeutettu käyttämään otantamenetelmää, jolla saatiin edustava valikoima yhteisön tuottajia. Näin ollen vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 72—74 kappaleessa määrätyt päätelmät.

F. VAHINKO

1. Kumulaatio

(59) Koska kumulaatiota koskevia huomautuksia ei saatu, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 75—79 kappaleessa esitetyt päätelmät.

2. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat

(60) AIPI väitti, että indonesialaiset polkupyörät eivät olleet alihinnoiteltuja yhteisön tuotannonalan polkupyöriin nähden.

Nämä väitteet kumotaan komission tekemillä yksityiskohtaisilla hintavertailuilla (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 82—86 kappale), joiden perusteella tehtiin seuraavat huomautukset väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen:

(61) Yksi Indonesiassa toimiva tuottaja väitti, että mallivertailujen olisi pitänyt perustua joukkoon eritelmiä. Se ei kuitenkaan osoittanut, miltä osin komission soveltama menetelmä tuotti epäluotettavia tuloksia eikä sitä, miksi erilainen lähestymistapa olisi ollut luotettavampi.

(62) Yksi malesialainen yritys väitti, että sovellettu menetelmä oli epäluotettava, koska eri polkupyörämallien vertailuun käytettävien osien osuus oli ainoastaan 10—20 prosenttia polkupyörän kokonaisarvosta ja koska se johtaa kahden vertailukelpoisen polkupyöräryhmän osalta todettujen alittavuusmarginaalien merkittäviin vaihteluihin. Kuitenkaan ei ole osoitettu, että kuhunkin ryhmään luokitellut polkupyörämallit eivät tosiasiassa olleet vertailukelpoisia ja että erilaisella menetelmällä olisi saatu merkittävästi erilaiset tulokset. Hinnanalittavuusmarginaalien vaihtelu sinänsä voi yksinkertaisesti olla osoituksena muuttuvista hinnoittelumalleista, ja tämän vuoksi ne eivät todista sitä, että tiettyjen polkupyörien vertailu ja ryhmittäminen olisi ollut perusteetonta.

(63) Edellä esitetyn perusteella vahvistetaan väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa määrätty menetelmä (johdanto-osan 82—86 kappale).

(64) Hinnanalittavuuslaskelmiin tehtiin joitakin teknisiä tarkistuksia toisen Malesiassa toimivan yrityksen pyynnöstä sekä komission omasta aloitteesta.

(65) Täysin yhteistyössä toimivien vientiä harjoittavien tuottajien yksittäiset hinnanalittavuusmarginaalit, jotka ilmaistaan prosenttimääränä yhteisön tuottajien hinnoista ennen jakeluun toimittamista, ovat 18,2—41,4 prosenttia Indonesiassa toimivien, 29,7—38,4 prosenttia Malesiassa toimivien ja 15,3—30,7 prosenttia Thaimaassa toimivien vientiä harjoittavien tuottajien osalta.

G. YHTEISÖN TUOTANNONALAN TILANNE

(66) Yhteisön tuotannonalan kärsimää vahinkoa koskevia lisähuomautuksia ei saatu. Tämän vuoksi vahvistetaan väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetyt päätelmät (johdanto-osan 87—96 kappale), joiden mukaan yhteisön teollisuudelle on koitunut perusasetuksen 4 artiklassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

H. SYY-YHTEYS

(67) Thaimaassa toimivat viejät väittivät, että yhteisön tuotannonalan epävarma kannattavuustilanne ei ole yhteydessä polkumyynnillä tapahtuneeseen tuontiin, vaan se johtuu yhteisön tuotannonalan tutkimusajanjaksona tekemistä suurista investoinneista (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 94 kappale).

Investointien kasvaminen 125 prosentilla tutkimusajanjaksona vuoteen 1992 verrattuna johtuu suuressa määrin kahdesta yhteistyössä toimivasta tuottajasta, jotka joko rakensivat uusia tuotantolaitoksia tai paransivat olemassa olevia laitoksia. Vaikka nämä kaksi tuottajaa jätettäisiin huomiotta kannattavuutta määriteltäessä, keskimääräinen kannattavuus tutkimusajanjaksona muuttuisi vain marginaalisesti.

(68) Kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa (johdanto-osan 101 kappale) vahvistetaan, todettiin EUROSTATin kertomuksen mukaan Vietnamista tulevien polkupyörien olevan itse asiassa peräisin Kiinan kansantasavallasta. Indonesiassa toimivat viejät väittivät, että tämä ei tarkoita sitä, etteikö tällaisella tuonnilla olisi voinut olla vahingollinen vaikutus. Vietnamista peräisin olevaksi ilmoitetun polkupyörien tuonnin kokonaismäärä oli vuonna 1993 pienempi kuin tarkastellun tuonnin määrä. Lisäksi mitään viitteitä ei havaittu siitä, että näitä polkupyöriä myytäisiin yhtä alhaisilla hinnoilla kuin tarkasteltavista maista peräisin olevia polkupyöriä. EUROSTATin käytössä olevia hintatietoja ei voida käyttää, koska tilastoissa erotetaan ainoastaan kaksi alanimikettä, jotka eivät ilmennä polkupyörien määritelmien moninaisuutta ja heterogeenisuutta eivätkä vastaavasti hintoja. Näissä olosuhteissa ei Vietnamista tapahtuvaksi väitetyn tuonnin mahdollisia vahingollisia vaikutuksia voida arvioida. Vaikka tämä tuonti on voinut osaltaan vaikuttaa yhteisön tuotannonalan vaikeaan tilaan, tämä ei vaikuta väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa tehtyyn päätelmään, jonka mukaan Indonesiasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien polkupyörien tuonti aiheutti merkittävää vahinkoa yhteisön teollisuudelle.

(69) Koska tältä osin ei esitetty muita uusia väitteitä, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 97—109 kappaleessa saatujen tulosten ja tehtyjen päätelmien perusteella päätetään lopullisesti, että kyseisten kolmen maan polkumyynnillä tapahtunut tuonti on, ottaen huomioon erikseen tarkasteltu tuontimäärien huomattava kasvu ja hinnan alittavuuden merkittävä taso, kokonaisuudessaan aiheuttanut vakavaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

I. YHTEISÖN ETU

(70) Uusia todisteita tai väitteitä ei esitetty siitä, edellyttääkö yhteisön etu asioihin puuttumista.

Tässä suhteessa neuvosto toteaa, että ilman polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja siitä yhteisön markkinoilla seuraavan epäoikeudenmukaisen kilpailutilanteen vastaisia toimenpiteitä uhkaa välittömästi vaara, että yhä useammat yhteisössä toimivat tuottajat joutuvat tulevaisuudessa lopettamaan tuotantonsa. Ilman toimenpiteitä kuluttajilla olisi tämän vuoksi ainakin keskipitkällä aikavälillä vähemmän tarjontalähteitä. Vaikka tuontitavaroiden kuluttajahinnat nousevat, kokonaisvaikutus kuluttajaan on rajoitettu, koska markkinoilla on edelleen useita toimijoita, joihin polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä ei sovelleta. Tässä suhteessa olisi huomattava, että kuluttajajärjestöt eivät esittäneet huomautuksia taikka näkökantojaan.

Näiden päätelmien perusteella ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 110—117 kappaleessa mainittujen syiden vuoksi sellaisia yhteisön etua koskevia pakottavia seikkoja ei todettu, joiden perusteella neuvosto pystyisi selvästi päättämään, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltaminen ei ole yhteisön edun mukaista.

J. TULLIN LASKEMINEN

(71) AIPI väitti, että erityyppisille polkupyörille olisi pitänyt vahvistaa erilliset tullit. Se väitti, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa (johdanto-osan 66 ja 119 kappale) vahvistettujen painotettujen keskimääräisten määrien soveltamisella on sellainen vaikutus, että tulli vahvistetaan polkumyynti- tai vahinkomarginaalia korkeammalle tasolle joidenkin polkupyörämallien osalta perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdan vastaisesti.

Yhteisön toimielinten tavallisena käytäntönä on, perusasetuksen mukaisesti, vahvistaa yksi ainoa tulli kyseiselle samankaltaiselle tuotteelle. Tässä tapauksessa ei ole kiistetty sitä, että Indonesiasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevat yhteisössä myytävät kaikentyyppiset polkupyörät muodostavat yhden samankaltaisen tuotteen (johdanto-osan 12 kappale). Tämä vuoksi ei ole tarpeen poiketa alustavassa vaiheessa noudatetusta lähestymistavasta. Näin ollen arvotullien määrät perustuvat painotettuihin keskimääräisiin polkumyyntimarginaaleihin, jotka vahvistettiin yhteisöön vietäviksi myytyjen polkupyörämallien osalta ja jotka ilmaistaan prosenttimääränä vapaasti yhteisön rajalla -hinnasta. Tietystä polkupyörämallista kannettava tulli saattaa olla

polkumyyntimarginaalia korkeampi tai alempi, mutta kokonaisuudessaan tullit ilmentävät tarkasti samankaltaisen tuotteen osalta todettuja polkumyyntimarginaaleja tiukasti perusasetuksen 13 artiklan 3 kohtaa noudattaen. Lisäksi, ottaen huomioon polkupyörätyyppien tai -luokkien selkeään määrittelemiseen liittyvät epävarmuudet (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 12 kappale), eri tullin vahvistaminen tyypeille tai luokille tekisi toimenpiteiden täytäntöönpanon hallinnollisesti mahdottomaksi.

(72) Lopullisen tullin tason vahvistamiseksi ja samaa menetelmää kuin jo alustavassa vaiheessa soveltaen kiinnitettiin huomiota todettuihin polkumyyntimarginaaleihin ja yhteisön tuotannonalalle koituneen vahingon korjaamiseksi tarvittavaan tullin tasoon.

(73) Lopullisessa vaiheessa vahvistettiin, että kaikkien yritysten osalta hinnanalittavuusmarginaali oli korkeampi kuin todettu polkumyyntimarginaali, jotka molemmat ilmaistaan prosenttimääränä yhteisön rajalta cif-hinnasta, ja että yhteisön tuotannonalan epävarma taloudellinen tilanne huomioon ottaen tarvittaisiin jopa korkeampia tulleja vahingon korjaamiseksi kokonaan (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 119 kappale). Tämän vuoksi tullien tason olisi perustuttava polkumyyntimarginaalien tasoon perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(74) Yhden indonesialaisen yrityksen osalta vahvistetaan, että määritetty polkumyyntimarginaali on vähimmäistasoa ja että tämä yritys olisi näin ollen jätettävä Indonesiasta peräisin olevassa tuonnissa käyttöön otetun tullin soveltamisalan ulkopuolelle.

(75) Vahvistetaan myös, että sellaisten kyseisissä kolmessa maassa toimivien tuottajien osalta, jotka eivät vastanneet komission kyselylomakkeeseen eivätkä muutenkaan ilmoittautuneet, on aiheellista väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 69—71 kappaleessa määrätyistä syistä määrittää lopullisen tullin taso yhteisöön edustavin määrin vietyjen polkupyörämallien osalta todettujen korkeimpien polkumyyntimarginaalien painotetun keskiarvon mukaiseksi.

K. TUTKIMUSAJANJAKSON JÄLKEINEN KEHITYS

(76) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa (johdanto-osan 122—125 kappale) komissio hylkäsi indonesialaisten, malesialaisten ja thaimaalaisten yritysten ja kyseisten maiden edustajien pyynnöt, joiden mukaan tutkimusajanjakson jälkeiset tuontikehitykset olisi otettava huomioon.

Kaikki Malesiassa ja Thaimaassa toimivat tuottajat toistivat pyyntönsä, joiden mukaan tutkimusajanjakson jälkeiset tuontimäärien ajankohtaiset kehityssuuntaukset olisi pitänyt ottaa huomioon. Ne väittivät, että perusasetus ei estä yhteisön toimielimiä tekemästä tätä ja että tällainen laajennettu arviointi on tarpeen polkumyynnistä johtuvan vahingon tosiasiallisen ja kestävän syy-yhteyden osoittamiseksi. Lisäksi Thaimaassa toimivat viejät väittivät, että aiemmissa tutkimuksissa yhteisön toimielimet ovat hyväksyneet tutkimusajanjakson jälkeisen kehityksen huomioonottamisen.

Yhteisön toimielinten pysyvänä käytäntönä on, kuten asetuksen (EY) N:o 3283/94 6 artiklan 1 kohdassa nyt säädetään, rajoittaa päätelmät tutkimusajanjaksoa koskeviin, paitsi jos uusien olosuhteiden vaikutukset ovat ilmeisiä, kiistämättömiä, kestäviä, hyväksikäytöltä suojattuja tai jos ne eivät ole lähtöisin asianomaisten osapuolten tahallisista toimista.

Tutkimusajanjakson jälkeinen tuontimäärien väitetty väheneminen saattaa olla lähtöisin vientivaltioiden ja yhteisön taloudellisten toimijoiden tahallisista strategioista. Lisäksi ei ole takeita siitä, jäävätkö tuontimäärät kyseisille tasoille. Lisäksi viitattiin kyseiseen tuontiin sovellettavan yleisen tullietuusjärjestelmän (GSP) tullin muuttumiseen vuonna 1995. Mahdollisten GSP-järjestelmässä tapahtuneiden muutosten vaikutukset yhteisön hintoihin ovat kuitenkin täysin tuntemattomat.

Näistä syistä vahvistetaan, että tässä tapauksessa lopullisen määritelmän olisi perustuttava tutkimusajankohtaa koskeviin päätelmiin.

L. KEHITYSMAITA JA SITOUMUKSIA KOSKEVAT GATT-VAATIMUKSET

(77) Malesiassa toimivat viejät vaativat, että polkumyyntitullia koskevia sääntöjä sovellettaessa niille olisi pitänyt myöntää lievempi käsittely, koska ne sijaitsevat kehitysmaassa. Tässä yhteydessä malesialaiset ja thaimaalaiset yritykset viittaavat tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan täytäntöönpanosta tehdyn sopimuksen 15 artiklaan ('vuoden 1994 polkumyyntisopimus': "Tunnustetaan, että teollisuusmaajäsenten on erityisesti otettava huomioon kehitysmaajäsenten erityisasema harkitessaan tämän sopimuksen mukaisia polkumyyntitoimenpiteitä. Ennen kuin määrätään polkumyyntitulleja, jotka vaikuttavat kehitysmaajä-

senten olennaisiin etuihin, on tutkittava mahdollisuuksia tässä sopimuksessa tarkoitettujen rakentavien keinojen käyttöön.") ja valittavat, että tätä artiklaa ei ole noudatettu. Malesiassa toimivat viejät viittasivat tässä suhteessa GATTin työryhmän kertomukseen "polkumyyntikoodin hyväksymisestä" (30 päivänä marraskuuta 1975 annettu kertomus, 22S/27, 28, 4 kohta) sekä GATTin komitean tekemään päätökseen polkumyyntikäytännöistä (ADP/2, 5 päivänä toukokuuta 1980 tehty päätös, 27S/16, 17).

Vuoden 1994 polkumyyntisopimuksen 18 artiklan 3 kohdasta johtuu, ettei vuoden 1994 polkumyyntisopimuksen 15 artiklaa voida soveltaa nyt kyseeessä olevaan menettelyyn. Sopimuksen 15 artiklassa ei missään tapauksessa velvoiteta yhteisöä muuttamaan laskentamenetelmiään, ja tämä vahvistettiin äskeittäisessä puuvillalankapaneelissa, joka käsittelee tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1979 VI artiklan täytäntöönpanosta tehdyn sopimuksen (vuoden 1979 polkumyyntikoodi) entisen 13 artiklan sovettamista ja jonka sanamuoto on sama kuin vuoden 1994 polkumyyntisopimuksen 15 artiklassa.

Puuvillalankapaneelissa vahvistettiin myös, että GATTin komitean tekemä päätös polkumyyntimenettelyistä ei voi muuttaa vuoden 1979 polkumyyntikoodin 13 artiklan sisältöä. Malesiassa toimivien viejien mainitsema kertomus on valmistava asiakirja, jolla ei ole todellista oikeusarvoa, ja näin ollen se ei ole tässä tapauksessa ratkaiseva.

Vuoden 1994 polkumyyntisopimuksen 15 artiklan mukaan rakentavat keinot ovat "tässä sopimuksessa tarkoitettuja", jotka käytännössä ovat sitoumuksia. Itse asiassa indonesialaiset ja thaimaalaiset yritykset eivät antaneet sitoumuksia. Malesialaiset yritykset ilmoittivat olevansa valmiita keskustelemaan sitoumusten ehdoista, mutta ne antoivat ainoastaan määrällisen sitoumuksen.

Olisi epäkäytännöllistä ja epärealistista hyväksyä hintasitoumuksia tässä tapauksessa erilaisten polkupyörämallien valtavan lukumäärän ja määräysten alituisen muuttumisen vuoksi, mikä tekisi sitoumusten valvonnan mahdottomaksi.

Tässä tapauksessa tutkittiin määrällisten sitoumusten osalta, voiko esitetty määrällinen sitoumus korjata polkumyynnin vahingollisen vaikutuksen ja voidaanko sitä valvoa tyydyttävällä tavalla. Yhteistyössä toimivat malesialaiset viejät väittivät, että muun kuin vahingollisen tuonnin määrä voidaan määritellä vuoden 1994 polkumyyntisopimuksen 5 artiklan 8 kohdan arviointiperusteen mukaisesti eli soveltaen 3 prosentin osuutta samankaltaisen tuotteen kokonaistuonnista yhteisöön; tämän sitoumuksen väitetään johtavan Malesian tuonnin vähenemiseen vähäiselle tasolle. Tämä lähestymistapa jättää kuitenkin huomiotta sen tosiasian, että Indonesiasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien polkupyörien polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta arvioitiin kumulatiivisesti. Lisäksi kyseisen sitoumuksen takana olevat malesialaiset viejät eivät edusta Malesian koko polkupyörävientiä yhteisöön. Näissä olosuhteissa on mahdotonta määritellä sitä tuontimäärää, joka kyseisille viejille kohdennettuna korjaisi tehokkaasti polkumyynnin vahingollisen vaikutuksen, minkä lisäksi ei myöskään ole varmaa, voitaisiinko tällaista sitoumusta valvoa tyydyttävästi.

Tämän vuoksi komissio ei pidä hintasitoumuksia eikä määrällisiä sitoumuksia hyväksyttävinä tässä tapauksessa. Lopuksi on paikallaan muistuttaa, että 15 artikla ei velvoita yhteisöä noudattamaan tätä vaihtoehtoa tässä tapauksessa, koska ei ole käynyt ilmi, että polkumyyntitullien soveltaminen vaikuttaisi vientimaiden olennaisiin etuihin.

M. VÄLIAIKAISEN TULLIN KANTAMINEN

(78) Ottaen huomioon vahingon vakavuuden ja polkumyynnin korkean tason neuvosto toteaa, että väliaikainen tulli olisi kannettava lopullisesti tullien tasoisena,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Indonesiasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien, CN-koodiin 8712 00 kuuluvien polkupyörien ja muiden pyörien (mukaan lukien kolmipyöräiset tavarankuljetuspolkupyörät), jotka eivät ole moottoroituja, tuonnissa.

2. Sovellettavat polkumyyntitullit vapaasti yhteisön rajalla -nettohinnasta, tullaamattomina, ovat seuraavat:

Maa	Tuotteiden valmistaja	Tulli	Taric-lisäkoodi
Indonesia	— PT Federal Cycle, Mustika	28,4 %	8859
	— PT Jawa Perdana Bicycle Industry, Tangerang	27,7 %	8861
	— PT Toyo Asahi Bicycle Industries, Jakarta	28,4 %	8859
	— PT Wijaya Indonesia Makmur Bicycle Industries, Surabaya	21,9 %	8862
	— muut yritykset	29,1 %	8863
Maleisia	— Akoko Sdn Bhd, Klang	23,1 %	8864
	— Berjaya Cycles Sdn Bhd, Kulim	37,3 %	8865
	— Greenworld Systems Sdn Bhd, Kuala Lumpur (aiemmin Fairly Toraya Sdn Bhd)	27,7 %	8866
	— Lerun Group Industries Berhad, Petaling Jaya	37,3 %	8865
	— Rolls Rally Sdn Bhs, Pelabuhan Kelang	25,3 %	8867
	— muut yritykset	39,4 %	8868
Thaimaa	— Bangkok Cycle Industrial Co. Ltd, Bangkok	17,7 %	8869
	— Siam Cycles MFG Co. Ltd, Samuthprakarn	38,9 %	8870
	— Thai Bicycle Industry Co. Ltd, Samuthprakarn	13,0 %	8871
	— Victory Cycle Co. Ltd, Samuthprakarn	13,2 %	8883
	— muut yritykset	39,2 %	8872

3. Tulleja ei sovelleta sellaisten 1 kohdassa eriteltyjen tavaroiden tuontiin, jotka on valmistanut PT Insera Sena, Sidoarjo (Taric-lisäkoodi 8860).

4. Ellei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä.

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2414/95 mukainen väliaikaisen tullin vakuutena oleva määrä on kannettava lopullisesti käyttöön otetun tullin määrän mukaisesti. Polkumyyntitullin lopullisen määrän ylittävä vakuutena oleva määrä jätetään kantamatta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä maaliskuuta 1996.

Neuvoston puolesta

A. CLO

Puheenjohtaja